

Arrest

**nr. 139 718 van 16 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X
Xona
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die allen verklaren van Armeense nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van X, Xen X, op 8 september 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 november 2014.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. DEMUYNCK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 4 november 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoekers richten op 21 november 2014 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 5 februari 2015 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partijen zetten uiteen dat zij hun antwoord op de vraag van de griffie of zij al dan niet een synthesememorie wensen over te maken per aangetekend schrijven van 7 oktober 2014 aan de Raad hebben overgemaakt. Evenwel bevatte de enveloppe waarmee zij dit schrijven hebben verstuurd ook een ander procedurestuk dat betrekking heeft op de zaak met rolnummer 159 131, die inmiddels zonder enig procedureprobleem werd afgesloten. De voorzitter wijst op de rechtspraak van de Raad van State die zegt dat de verzoekende partij het risico draagt wanneer zij ervoor opteert om stukken die betrekking hebben op verschillende procedures te versturen middels eenzelfde zending. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking”.

1.5. Uit het rechtplegingsdossier blijkt dat het aangetekend schrijven van de griffie waarin verzoekers verzocht werden om hun wens kenbaar te maken m.b.t. het al dan niet neerleggen van een synthesememorie, aan de post aangeboden werd op 3 oktober 2014. De laatste nuttige dag voor verzoekers om hierop te reageren was 15 oktober 2014. Het rechtplegingsdossier bevat geen aangetekend schrijven van verzoekers waarin zij hun voornemen kenbaar maken om al dan niet een synthesememorie neer te leggen. Uit het betoog van verzoekende partijen blijkt dat zij met één aangetekend schrijven van 7 oktober 2014 twee procedurestukken zouden verstuurd hebben naar de Raad aangaande twee verschillende zaken, waaronder de mededeling in onderhavige zaak dat ze geen synthesememorie zouden neerleggen. Dit stuk bevindt zich echter niet in het rechtplegingsdossier. Het ter terechtzitting neergelegde afgiftebewijs van bpost van 7 oktober 2014 bewijst niet dat er meerdere stukken daadwerkelijk deel uitmaken van die zending. Bpost spreekt zich immers niet uit over de inhoud van de hem toevertrouwde zending. De stempel van bpost bevestigt enkel dat er op 7 oktober 2014 een aangezekende zending werd afgegeven. Hoewel het niet is vereist dat ieder procedurestuk afzonderlijk aangetekend wordt verzonden naar de Raad is het zo dat wanneer verzoekers er, zoals te dezen, voor kiezen om met één aangetekende zending meerdere procedurestukken naar de Raad te sturen, het risico bij het onder één omslag versturen van meerdere procedurestukken voor de afzender is. Indien een stuk om één of andere reden niet in het desbetreffende rechtplegingsdossier terecht komt, quod in casu, ontbreekt het bewijs dat dit stuk tijdig naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gestuurd (cf. RvS 28 mei 2013, nr. 9700 (c)).

1.6. Derhalve blijft de vaststelling in de beschikking overeind dat de verzoekende partijen binnen de in artikel 39/81, vierde lid van Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis hebben gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wensen neer te leggen waardoor de Raad onverwijd het ontbreken van het vereiste belang moet vaststellen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA